

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 99. Nova Quesnellistarum molimina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](#)

Sæc. XVIII. „jure excidant, atque etiam poenas cor.
A. C. 1712. „pore luant, si secus faxint. Deinde
 „præcepit, ut postulante procuratore
 „Regio Generali inquiratur coram Ma.
 „gistro Antonio Castagnere Senatore
 „in eos, qui hunc libellum typis man.
 „darunt, vendiderunt, aut alia ratione
 „distribuerunt, atque insuper ut Sena.
 „tus Decretum datum 3. Febr. proxi.
 „me elapsi de libris, scriptis, Libellis, sine
 „Auctoris aut Typographi Nomine,
 „sine Regis Privilegio, aut Urbanorum
 „Magistratum facultate editis, vim
 „suam omnem obtineat. Et hoc præ.
 „sens Senatus consultum legatur, pro.
 „mulgetur, affigatur, ubicunque opus
 „fuerit. „

§. XCIX.

Nova Quesnelistarum molimina.

*Dorsanne
 Journ. t. I.
 pag. 38.
 Hode Hist.
 de Louis
 XIV. l. 63.
 pag. 241.*

Quamvis Quesnelistæ tot sua strata
 gemata in irritum cecidisse cer-
 nerent, nondum tamen exhaustis frau-
 dum suarum fontibus ad omnes intenti
 erant casus, quibus Romanæ Curiae
 persuadere possent, Pontificis Consti-
 tutionem contra Quesnellum edendam
 in Galliis minime receptum iri: per-
 opportuna eis acciderat controversia
 Parlamenti Parisiensis cum Jesuitis;
 cum enim P. Josephus Jouvencius in
 coll.

continuata sua Societatis Historia Jesuitas Sæc. XVIII.
ob Joannis Castelli Regicidium e Galliis A.C 1712.
expulsoſ & P. Guinardum laqueo in-
juſte ſupeſum, Patris Suareſii librum
perperam fuſſe damaſtum, verbiſ ei-
dem Parlamento ſummope injuriis,
ac ſocietati oppido propitiis retuliſſet,
Parlamentum prafatam Historiam non
modo dupliči edicto die vigesima quarta
Martii ſuppreſſit, ſed etiam Provincia-
lem & triū Collegiorum Parifiensium
Superiores, ut hujus Historiæ Auſto-
rem pro culpæ debito punirent, com-
parere jufſit, eosque obſtrinxit, ut qua-
tuor Cleri Gallicani propositionum do-
ctrinam profiterentur: Paruere Jesuitæ,
ac coram Parlamento declararunt, fa-
teri ſe, quod ex calamo hujus Autho-
riſ effluixerint verba in reprobum ſen-
ſum tendentia ac Regicidio propitia,
ac hujus criminis Authores iuste dama-
natos excuſaverit vel eorum culpam di-
minuerit, ſuſpicionemque moverit,
perinde acſi deteſtandam hanc doctri-
nam approbet: quinimo etiam ea, quæ
Anno 1594. & 1595. contigere, deſcri-
bendo regiorum edictorum æquitatem,
eorumque, qui hæc decreta ediderunt,
famam læſerit, dum accusatoſ velut
innocenteſ, & Judices tanquam ini-
quos depingat: His expositis Jesuitæ
palam profitebantur, ſe legibus, prin-

Dd 5 cipiis,

Sæc. XVIII. cipiis, Regnique doctrinæ circa Regia
A. C. 1712 potestatis jura inviolabili fide adhe-
rere, ac palam profiteri, quod Regis
potestas a nulla alia in terris potestate
nec directe nec indirecte abhæreat:
Hac declaratione placatus Rex, Ad-
vocato generali præcepit, ut hujus
libri suppressioni supersederet: Indi-
vero Pontifex tantam conceperat in-
dignationem, ut mox Societatis Ge-
neralem adesse juberet, eique proli-
beret, ne quempiam ex illis Jesuitis,
qui præfatam declarationem Parlamentu-
m exhibuerunt, suoque chirographo fir-
marunt, ad ullum officium deinceps
admitteret. Hoc comperto Quesneli
Parlamenti mandata, Jesuitarum ful-
missionem, & Regis dissimulationem
pro manifesto jactabant augurio, in
Galliis nullam Pontificis haberi ratio-
nem, ejusque Constitutionem, si qua
promulgare tentaret, nullo pacto acce-
ptatum, sed potius ab omnibus impe-
gnatum iri: nec sua eos prorsus fefelli
opinio; Pontifex enim re comperta ar-
edenda Constitutione desistere statuit
veritus, ne suam decisionem Regis
Senatus oppositioni & Quesnelistarum
Iudibrio exponeret: id quoque sibi
Tremollio Cardinali manifestabat, Re-
gis tamen literis, quæ plenam submis-
sionem pollicebantur, rursus erigebo-
tur

tur: haud diu tamen a metu liber e-Sæc.XVIII.
rat Pontifex: postquam enim Abbas A.C. 1712.
San-Agnensis ad Bellovacensem Epi-
scopatum a Rege nominatus, electio-
nis suæ confirmationem a Papa pete-
ret, Quesnelistæ Gallicam inter & Pon-
tificiam Aulam dissidia seminare in-
tentis, summo Pontifici insusurrabant,
hunc Episcopum non ita pridem qua-
tuor proscriptos Cleri Gallicani articu-
los palam in Sorbonæ Aula propug-
nasse, eumque Jansenii fautorem, Se-
disque Apostolicæ hostem esse: Hac
calumnia tantum effecere, ut Ponti-
fex huic Episcopo confirmationis di-
ploma conferre negaret, non sine ma-
ximo Quesnelistarum applausu: Atta-
men parum diutina exsistit eorum ex-
ultatio; Pontifex enim hunc Episco-
pum nonnisi unicam propositionem jussu
Regis ad evitanda majora dissidia pro-
pugnasse edoctus, petitas literas nulla
mora expediri jussit, simulque ex hac
agendi ratione probe cognovit, Ques-
nelistarum consilia unice eo collimare,
ut concitatis Papam inter & Regem
dissidiis decisioins Apostolicæ consilium
everterent, quapropter omnes eorum
motus, gressusque deinceps circum-
specte velut e specula observabat, &
magis magisque indies in concepto pro-
mulgandæ Constitutionis proposito fir-
mabatur.

§. XCIX.